

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det sidste spørgsmål kan jeg ikke svare på, altså om det er hver ottende bolig. Det tal er jeg ikke bekendt med.

Til det første spørgsmål, altså om en udlejer må udleje en ejendom, der er sundhedsfarlig, kan jeg sige, at det må udlejereren ikke. Men som jeg indledte med at sige, er den her problemstilling tveægget. Der er noget, der handler om eksisterende byggeri, og der er noget, der handler om nybyggeri. Nu taler vi om eksisterende byggeri. Der kunne man jo godt forestille sig en situation, hvor en lejer kommer ind i et ordentligt lejemål, men af den eller den anden grund udvikler det sig til at blive et sundhedsskadeligt lejemål, fordi der springer et vandrør, eller fordi der har været foretaget en badeværelsesrenovering og håndværkerne ikke har gjort det godt nok, eller fordi der tørres tøj, eller fordi udlejereren ikke har fået skiftet rørene uden for ejendommen, hvilket så forårsager fugt inde i ejendommen. Det kan være mange årsager.

Kl. 17.35

Men selvfølgelig kan jeg bekræfte, at udlejer ikke må udleje en sundhedsfarlig lejlighed.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har tidligere hørt hr. Jakob Axel Nielsen være lidt hurtig på aftrækkeren og sige, at 5 minutter efter, at der er konstateret skimmelsvamp, så skal kommunen finde en erstatningslejlighed. Hvad er det, der har gjort hr. Jakob Axel Nielsen klogere? Er det ministerens tale, eller hvad er det, der har overbevist ham om, at der ikke er grund til at gøre noget? For det er jo konklusionen efter debatten i Kontant. Der er intet behov for noget. Der kan måske blive lavet en pjece eller en vejledning eller sådan noget, men reglerne er gode nok.

Men sandheden er jo, at ud over alle de rettelser, som hr. Jakob Axel Nielsen kunne komme med, er det også børn af de mennesker, der bor i lejligheden, som bliver kronisk syge og får astmatiske lidelser og skal have medicin resten af deres dage. Jeg synes, det er et alvorligt problem, og man bør være med til at løse det. Det kan jo ikke være rimeligt, at nogen skal bo 3 år eller mere i en lejlighed, der er sundhedsskadelig.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i Kontant, for det er den samme holdning, mit parti og jeg har i dag. Jeg synes ikke, at der er nogen grund til at sige, at det handler om børn, nej, det handler om mennesker. Det handler om alle mennesker. Det der med 5 minutter efter skal forstås på den måde, at når det er konstateret efter de gældende regler for, hvordan man konstaterer sundhedsfaren, så bør en kommune reagere på den måde og sige: Her er farligt at være for mennesker. Og så skal den udløse en kondemneringsbeslutning.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg skal give ordet til fru Bente Dahl.

Bente Dahl (RV):

Da ordføreren er forhindret, er det mig, der står her og læser ordførertalen op.

Skimmelsvamp er et stort problem. Det er der enighed om politisk. Der er også enighed om, at der skal gøres noget ved sagen. Uenigheden drejer sig om, hvordan problemet løses bedst.

Det socialdemokratiske beslutningsforslag er et konkret bud. Alene det fortjener anerkendelse. Ikke desto mindre er vi uenige i den løsning, der er lagt op til. Ud fra almindelige retspolitiske principper finder vi forslaget for ensidigt. Det er nu engang unfair at pålægge udlejere en række tekniske analyser, så snart en lejer blot klager, og det vil sige: også når udlejereren ikke bærer det mindste ansvar for skimmelsvampen.

Forslagsstillerne går automatisk ud fra, at skimmelsvamp nødvendigvis er udlejerens ansvar. Det er det også ofte på grund af manglende vedligeholdelse. Her er synderne ifølge Statens Byggeforskningsinstitut snarere at finde i det private byggeri end i det almene boligbyggeri.

Men når alt dette er sagt, har beboerne naturligvis også selv et medansvar for at forhindre fugt og svamp i deres bolig. For os er det derfor vigtigt at finde en løsning, hvor ansvar og pligter går hånd i hånd. Der skal kort sagt findes en ordning, der tilskynder både udlejere og lejere at påtage sig det ansvar, der rettelig er deres.

Spørgsmålet er, hvad der så kan gøres. Handler det om at opfinde helt nye redskaber og systemer eller snarere om at styrke anvendelsen af dem, der allerede er? Vi hælder snarere til det sidste med den viden, vi har.